

6

MOJA SESTRA

UPIRKA

Láska na
zahryznutie

Sienna Mercerová

COO
BOO

Moja sestra upírka 6

Láska na zahryznutie

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.cooboo.sk
www.albatrosmedia.sk

Sienna Mereerová

Moja sestra upírka 6 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

MOJA SESTRA
UPÍRKA

Láska na zahryznutie

Sienna Mercerová

Zvláštna vďaka patrí Sare O'Connorovej

Preložila Zuzana Močková Lorková

Copyright © 2011 by Working Partners Limited

Translation © Zuzana Močková Lorková, 2016

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-0010-8

ISBN e-knihy 978-80-566-0284-3 (1. zverejnenie, 2017)

Pre Saru G., pretože som ťa poznala...

❧ Kapitola 1 ❧

„Sľubujem, že to vybavím rýchlo,“ povedala Olívia Abbottová sestre a striasla si sneh z huňatých vlnených číziem pred východným vchodom do nákupného centra v meste Franklin Grove.

„Dobre, ak nestrávim celé doobedie medzi šialenými a ukričanými fanúšičkami,“ odpovedala Ivy. Dvere sa pred nimi otvorili a do tváří im udrel prúd teplého vzduchu, ktorý zdvihol Ivine tmavé vlasy a šál rovnakej farby.

Keď dievčatá kráčali pod vysokými stropmi nákupného centra okolo známych obchodov, Olívia sa opý-

tala: „Ideme o viac než hodinu skôr. Koľko ľudí asi príde na autogramiádu do kníhkupectva?“

Olívia skontrolovala svoj vzhľad v odraze výkladu Trudinho paláca krásy. Mala na sebe džínsy, ružovo-biely pásikavý sveter a opasok s farebnými kameňmi. Už prešiel týždeň, odkedy videla svojho frajera Jacksona, ktorý je filmovou hviezdou, a skôr ako o týždeň ho znovu ani neuvidí, takže dnes chce vyzerat' čo najlepšie.

Odkedy sa skončilo natáčanie filmu The Groves a filmový štáb odišiel z mesta, Jackson jej voláva každý deň a navštevuje ju cez víkendy, vždy keď môže. Randenie na diaľku je náročné a bude ešte náročnejšie, keďže zajtra s Ivy odchádzajú na týždňovú dovolenku do Transylvánie.

Olívia začula hluk, šum hlasov, ktorý naberal na sile s každým krokom. Dvojčatá zabočili za roh a Olívia nemohla uverit' vlastným očiam. Obe zastali v tej istej chvíli a v šoku pozerali na rad dievčat pozdĺž lana, ktorý sa tiahol takmer cez celé átrium nákupného centra. Kníhkupectvo ešte nebolo otvorené, no pred jeho vchodom už čakal dav ľudí.

Ivy uprene pozerala na dlhý rad: „Dnes dávajú zmrzlinu zadarmo?“

Olívia pokrčila nosom: „Nemyslím si.“

Jedno z dievčat na začiatku radu zvieralo v rukách celú sadu akčných figúrok Jacksona a za ním stálo dievča v tričku s jeho fotografiou. Ďalšia bola zas oblečená ako krasokorčuliarka, čo bola Jacksonova láska v jeho prvom filme, baba za ňou zas držala v rukách škatuľu Caulfieldova kolekcia DVD, ktorá obsahuje prvých šesť Jacksonových filmov. Olívia z vlastnej skúsenosti vie, že táto kolekcia sa zháňa len veľmi ťažko. Tieto dievčatá nečakajú na zmrzlinu v kornútku, ale na Olíviinho frajera, na ktorého chcú získať, chichotať sa jeho slovám a dostať od neho autogram. Cítila sa ako zmoknuté pom-pomy.

„Pomsta hordy trblietavých zombíčiek,“ povedala Ivy a rozťahla ruky ako herečka z béčkového hororového filmu.

„Je to v pohode,“ povedala Olívia a vytiahla mobil. „Zavolám mu a pozdravím ho, ešte kým otvorí.“

Vytočila Jacksonovo číslo, ale presmerovalo ju to rovno do hlasovej schránky.

„Ehm,“ toto Olívia nečakala. Včera večer mu povedala, že ho príde pred autogramiádou pozrieť. *Prečo si vypoľ telefón?* Zhlboka sa nadýchla. „O nič

nejde. Som si istá, že Jackson povedal ochranke, aby nás čakala.“

Olívia viedla svoje dvojča na začiatok radu.

„Trblietavé zombičky na nás zazerajú,“ pošepkala Ivy. Držala Olíviu za sveter a tvárila sa, že má strach.

„Nepozeraj im do očí,“ Olívia nahodila svoj najsladší úsmev a kráčala ďalej. Pri každom kroku však cítila stovku nepriateľských pohľadov.

Dvojčatá podišli k vchodu do kníhkupectva. Výklad bol oblepený Jacksonovými plagátmi a ružovými a červenými srdiečkami.

„Stretni sa na Valentína s Jacksonom Caulfiel-dom,“ hlásal plagát. „Kúp si jeho knihu a on ti ju podpíše!“

So mnou by mal byť na Valentína! pomyslela si Olívia.

Pred vchodom stál ochrankár so slúchadlom v uchu a prekríženými rukami.

„Dobrý deň,“ pozdravila ho Olívia a vedela, že so slušnosťou ďalej zájde. On však nepohol ani brvou ako tajný agent v Bielom dome.

No Olívia sa tak ľahko nevzdávala. Urobila krok vpred a dotkla sa dverí.

Ochrankár vystrel ruku, ktorou jej zatarasil cestu dnu. „Kam si sa vybrala?“

„Idem za Jacksonom,“ odpovedala Olívia.

„Jasné, ako všetky dievčatá v rade,“ ruku stále držal pred dverami.

Nechcela to urobiť, ale nemala na výber. „Naozaj by ste ma mali pustiť dnu.“ Olívia sa naklonila k nemu a povedala: „Som Jacksonova frajerka.“

„Nie si!“ vykričlo dievča s figúrkami. „Ja som jeho frajerka.“

„Nie si,“ krasokorčuliarka vyzerala, že začne vyplúvať flitre. „Ja som!“

„Nebud' trápna,“ zamiešalo sa do toho dievča s fotkou na tričku. „Pred mesiacom mi napísal do časopisu ‚S láskou Jackson‘.“ Potom strčila pokrčený časopis dievčatám do tváre. „Vidíte? Mám *dôkaz!*“

Olívia mala pocit, akoby padla tvárou na zem počas roztlieskavania. Nevedela, čo na to povedať.

Ivy sa naklonila a ochrankárovi povedala: „Pozrite, Jackson nás naozaj dnes čaká. Nemohli by ste... sa pozrieť do zoznamu?“

„Mladá dáma, nemám nijaký zoznam. Len rad za vami, v ktorom je asi dvesto Jacksonových ‚frajeriek‘.“

Potom ukázal na koniec radu, ktorý sa odvtedy zdvojnásobil. „Všetky musia počkat', kým na nich príde rad.“

„Ani sa nepokúšaj predbehnúť nás,“ povedalo dievča s figúrkami.

Krasokorčuliarka na nich zagánila. „Čakám tu už celé *hodiny!* Čo si o sebe myslíte?“

„Ehm, ja, ehm...“ Olívia stratila reč. Keby im povedala, že je naozaj jeho frajerka, asi by ju zlynčovali. *Zrejme som jediné dievča na svete, ktoré si musí odstáť rad, aby videlo svojho frajera,* pomyslela si Olívia.

„Nie, nie,“ ubezpečovala ich Ivy. „Nepredbehneme sa. Ani náhodou. Prepáčte, prosím!“ Ivy odtiahla Olíviu nabok. „Videla si tie pohľady, Olívia? Hoci som upírka, tie baby ma desia,“ zamrmlala Ivy.

„Olívia, zlatičko!“ ozval sa známy hlas.

Olívia sa otočila a zbadala Šarlotu Brownovú, kapitánku roztlieskavačiek, ktorá jej mávala. Olívia mala pocit, akoby jej žalúdok urobil kotrmelec. So Šarlotou trávi kopec času na tréningoch tímu a vie, že Šarlota je zlá, hoci sa snaží byť milá.

„Ešte nestojíš v rade? Prespala si budík?“ sladkým hlasom sa opýtala Šarlota. Blond vlasy mala strapaté a nariasenú blúzku úplne pokrčenú.

To hádam nie, pomyslela si Olívia. Nespala kvôli...“

„Stanovala si tu celú noc?“ vyzvedala Ivy.

„Jasné, že nie!“ odvrkla Šarlota. „Katie to urobila za mňa. Som tu len tri hodiny.“ Prešla si prstami cez vlasy. „Ale vyzerám tak pre televízne kamery.“

Olívia nemohla uveriť, že Šarlota bola ochotná čakať celé hodiny.

„Aká škoda, že nemôžeš využiť svoje ‚zvláštne priateľstvo‘ s Jacksonom, aby si sa predbehla,“ pokračovala Šarlota a rukami naznačila tie najväčšie úvodzovky, aké kedy Olívia videla, keď povedala „zvláštne priateľstvo“. „Vieš, niektorí ľudia si *môžu* myslieť, že ehm... *zveličuješ pravdu* o tom, že si jeho frajerka.“

Olívii padla sánka. *Naozaj to povedala?* Mlčala však, pretože nechcela, aby ju vykopli z tímu.

Ivy do toho zasiahla. „A *toto* vyzerá, že si niekomu zaplatila, aby bol s tebou na Valentína.“

Šarlota prižmúrila oči. „Ty trapka, platenie je zjavne tvoj problém, keďže nosíš handry zo sekáča.“

„Hovorí sa tomu *vintage!*“ odvrkla Ivy a rukou si prešla po čiernej saténovej sukni s vysokým pásom.

Takto som si skutočne nepredstavovala toto doobe-

die, pomyslela si Olívia. „Ivy, vráťme sa na koniec radu, kým nesiaha až von.“

Potom rázne odišla na koniec radu, celá sa od zlosti červenala a prekrižila si ruky.

„Hej, na koniec, kam aj patriš,“ utrúsilo jedno z dievčat.

„Nevšímaj si ju,“ pošepkala Ivy. „Má na sebe ružovú pokrčenú handru.“

Olívia pozerala na dlhý rad dievčat, ktoré držali transparenty s obrázkom jej frajera. Dvadsať rôznych Jacksonov pozeralo na nich z plagátov po celom átriu. Hoci bola jeho tvár všade, Olívia sa ešte nikdy necítila byť od neho tak ďaleko.

„Už mám dost' tohto utrpenia,“ pošepkala Ivy.

Ivy Vegová sa rozhodla, že bude ignorovať ružové stuhy visiace zo stropu a nebude si všímať srdcia vystrihnuté z papiera v každom výklade. Stála však v rade a musela počúvať zalúbené dievčatá, ktoré znenazdajky začali spievať romantické piesne z Jacksonových filmov. To už bolo na ňu priveľa.

„Je mi to ľúto,“ zamrmlala Olívia možno už tridsiatykrát.

Ivy opäť objala sestru.

„Neotravuje ma to čakanie, ale tie *baby*.“ Ivy dúfala, že odtiaľ čoskoro odídu. Nech jej to okolie akokoľvek vnucovalo, všetky tie srdiečka a sladkí amorovia ju znechucovali. O dva dni si páry po celom svete budú dávať valentínky, pretože im to nanútili darčkové firmy. Ivy nechápala komerčnú stránku tohto sviatku zaľúbených.

Pred dvojčatami stálo dievča s hnedými kaderami okolo tváre v rozkošnej červenej džínsovej bunde. Otočilo sa a pozdravilo ich: „Ahojte, ja som Janie!“ Potom podala dievčatám malú škatuľu. „Dáte si cukríkové srdce?“

„Och, nie, už sa roztápam,“ Ivy predstierala, že sa jej podlomili kolená.

Janie pozrela na Ivy, akoby sa naozaj roztápala.

Olívia si zobrala cukrík rovnakého odtieňa ružovej ako jej balzam na pery. „Ďakujem veľmi pekne,“ povedala Olívia a pošepkala Ivy: „Nebuď taký valentínsky pokrytec!“

Ivy považovala cukríkové srdcia s nápismi za čisté zlo, ale jeden si zo slušnosti zobrala.

„Na mojom je ‚Pobozkaj ma‘.“ Olívia si hodila cukrík do úst.

„A na tomto je: ‚Sladký bozk‘,“ povedala Ivy a držala ten odpudivý cukrík ako strúčik cesnaku.

„Ty ho nezješ?“ opýtala sa Janie.

Ivy sa nasilu usmiala a zahryzla do tvrdého suchého cukríka. Potom vystrúhala grimasu na sestru. „Odkiaľ sa vzal ten výraz? Je ten bozk sladký ako cukor? Na mňa by sa viac hodilo niečo ako *krvavý bozk*.“

„Ale fuj,“ zahriakla ju Olívia a Ivy sa len zasmiala.

Ivino vegetariánske dvojča reaguje precitlivene, vždy keď sa len v náznaku spomenie krv. *Ešte dobre, že je zajko a ja upírka*, pomyslela si Ivy.

Ivy a Olívia sú dvojčatá, ktoré sa narodili upirovi a ľudskej matke a spoznali sa len začiatkom školského roka. Olívia sa s adoptívnou rodinou presťahovala do Franklin Grove a sestry sa začali postupne spoznávať a zisťovať viac o minulosti biologickej rodiny.

Olívia štychla do sestry. „Dostala si od Brendana nejaké cukríkové srdiečka na Valentína?“ opýtala sa.

Ivy sa zamračila. „Vie, že neznášam všetok ten valentínsky gýč.“

Olivia akože zalapala po dychu. „Vy si nedáte darčeky?“

Ivy sa vždy tešila z darčiekov, ale nemala záujem o plyšového medveďa s nápisom „Lúbim ťa“ na bruchu. „Nepotrebujem hmotné dary, aby som upevnila náš vzťah,“ oznámila Ivy.

„Ale valentínske darčeky sú tie najlepšie,“ povedala Olivia. „Je to môj najobľúbenejší sviatok. Už sa neviem dočkať, čo mi dá... veď vieš kto.“

„Ja dnes očarím Jacksona,“ vyhrkla Janie. „Tento som si odložila iba pre neho.“ Otvorila dľaň a ukázala im cukrík s nápisom „JA SRDCE TEBA.“

Aj napriek nesprávnej gramatike sa to aj Ivy zdalo milé.

„Jackson Caulfield je môj rozprávkový princ!“ vyhlásila Janie.

Olivia sa usmiala. „Je naozaj zlatý.“

Dievča odrazu zapišťalo. „Panebože, ty sa s ním poznáš?“

Olivia jej začala všetko vysvetľovať: „Nuž, pred pár týždňami, keď prišiel do mesta filmový štáb...“

Ivy sa v mysli vrátila späť k Brendanovi. Premýšľala, či hrá video hry, alebo trénuje triky na novej terén-

nej motorke. Možno by mu mohla zavolať, aby jej pomohol prekonať toto večné čakanie v rade.

Kým sa Olívia bavila s Janie, Ivy sa hrabala vo svojej veľkej čiernej listovej kabelke a hľadala mobil.

„Panebože, ty si hrala s ním vo filme!“ rozplývala sa Janie. „Si ako filmová hviezda!“

„Nie, nie,“ odpovedala Olívia. „Bola to len malá úloha.“

Ivy konečne našla svoj mobil medzi zápisníkom a platňou kapely Vražedné včely.

Keď však začala vytáčať jeho číslo, zbadala postavu oblečenú v čiernom, s kučeravými čiernymi vlasmi, ktorá kráčala po chodbe centra. Rozbúchalo sa jej srdce – to je predsa Brendan.

Čo robí v nákupnom centre? A sám? v duchu si pomyslela Ivy. Tretí album kapely Tmavé fialky sa začne predávať až budúci týždeň a novú hru o pretekoch v sarkofágoch si už predsa kúpil. Včera si dali turnaj a Ivy ho porazila. Čo iné chce kupovať?

Ivy zvierala telefón v ruke a pozorovala ho, keď zastal pred výkladom Hanine domáce potreby. Potom vošiel dnu a o chvíľu vyšiel von s prázdnyimi rukami a výrazom odhodlania v tvári. Potom zahliadol do

obchodu s darčekmi, ktorý zdobili červené stuhy. *On hľadá...* pomyslela si Ivy. *Valentínsky darček?*

„Aha!“ zasmiala sa nahlas.

„Čo sa deje?“ opýtala sa Olívia.

„Brendan,“ zasyčala Ivy.

„V rade na Jacksonov podpis?“ neveriacky povedala Olívia a začala sa obzerať.

„Nie, tam.“ Ivy ukázala na neho, keď hľadel do výkladu s kuframi na rad veľkých kožených kabeliek.

Olívia sa zachichotala. „Zdá sa, že hľadá pre teba nejaké hmotné dary.“

„To určite nie,“ odpovedala Ivy. On predsa vie, že deň svätého Valentína je vymyslený sviatok, aby nalákal zajkov kupovať romantické darčeky masovej výroby.

„Fajn, tak ak nehľadá valentínsky darček, prečo pozerá na dámske kabelky?“ opýtala sa Olívia.

Brendan si čupol k stojanu so sadou zelených kľúčeniek, zápisníkov a visačiek na tašku s veľkým nápisom „Kožené šialenstvo!“.

Ivy stlačila tlačidlo so zeleným slúchadlom a zbadala, ako Brendan podskočil. Rýchlo si strčil ruku do vrečka bundy, vytiahol mobil a napäto si ho priložil k uchu.

„Ahoj, Ivy,“ ozval sa a Ivy počula, že má nejaký divný hlas. Potom zastal a oprel sa o stenu. On ju nemohol vidieť, ale ona jeho áno.

„Ahoj,“ odpovedala. „Čo robíš?“

„Nič,“ Brendan si prešiel prstami cez vlasy. „Som v Mäsovom raji a čakám na teba.“

Ivy prižmurila oči. Niečo sa deje. „Máme sa stretnúť až o dve hodiny.“

„Ehm, hej.“ Odrazil sa od steny a začal sa prechádzzať. „Keďže dnes odchádzaš, nechcem zmeškať ani minútu nášho rozlúčkového obeda.“

Keď Ivy počula slovo „rozlúčkový“, mala pocit, akoby jej lietali netopiere v bruchu už asi tisícikrát. Pred pár týždňami urobili s Olíviou všetko, čo im napadlo, aby zistili, kto sú ich skutoční rodičia. Vyžadovalo si to veľa práce a trochu šťastia, ale nakoniec sa dopátrali, že otec, s ktorým Ivy vyrastala, a o ktorom si myslela, že je jej adoptívny upírsky otec, je jej skutočný otec. A navyše je synom transylvánskeho grófa. On to nevníma ako senzáciu, ale dievčatá tomu nemohli uveriť. Odrazu sú členkami upírskych kráľovskej rodiny!

Dvojčatá ho dlho otravovali a nakoniec súhlasil, že

napíše rodičom celý ich príbeh, hoci s nimi nehovoril už roky. „Ak vám to urobí radosť,“ povedal otec.

„Viem, že musíš ísť,“ potichu povedal Brendan do telefónu, „ale budeš mi naozaj chýbať.“

„Aj ty mi budeš chýbať,“ odpovedala Ivy. Bude to prvýkrát, čo nebudú spolu, odkedy ju pozval na prvé rande do nákupného centra. Ale bude to stáť za to. Naozaj chcela vedieť, akí sú jej starí rodičia – teda gróf a grófká.

Ivy si spomenula na list, ktorý im stará mama napísala:

Drahý Karl,

s otcom sa veľmi radi zoznámime s vnučkami a bude pre nás potešením privítať ich v našej rodine. Zabudnime na minulosť. K listu prikladáme tri letenky v prvej triede na budúci mesiac a dúfame, že nás navštívite.

S láskou

mama

Ivy sa inštinktívne dotkla prsteňa, ktorý nosí na retiazke okolo krku. Olívia má taký istý. Tieto smarag-

dové prstene majú na sebe rodinný symbol – obrys oka s písmenom V uprostred, vyrytým z vnútornej strany. Celý život netušila, odkiaľ naozaj pochádza a konečne sa to dozvie.

Najbližší týždeň v Európe bude istotne vražedne skvelý, ale najprv musí zistiť, čo jej frajer zamýšľa.

„Aký majú burger dňa?“ nevinne sa opýtala Ivy a bola zvedavá, ako ďaleko zájde, aby zatajil, kde je. Olívia si zakryla ústa, aby nepočul jej chichot.

„Je to, ehm...“ Brendan sa zmätene začal obzerat'. „Zelené kožené šialenstvo,“ zamrmlal.

Ivy odvrkla. „Neznie to veľmi lákavo.“

„Určite si ho neobjednám,“ odpovedal.

„Nezdá sa mi, že si v Mäsovom raji,“ opäť dobie-
dzala Ivy. „V pozadí nepočujem nijakú hudbu.“

„Myslím, že ju na chvíľu vypli,“ odpovedal Bren-
dan a hovoril čoraz rýchlejšie.

Ivy sa rozhodla, že to vzdá. Nechce sa priznať.
„Dobre, tak sa uvidíme na obed,“ povedala.

„Oukej, ahoj,“ takmer zakričal a potom sa oprel
chrbtom o stenu.

„Netajil by to, keby nehľadal niečo pre teba,“
postrehla Olívia.

Ivy ho pozorovala, ako kráča preč. „Idem za ním,“ oznámila Ivy.

„Budem tu,“ povedala Olívia a mrzuto pozrela na rad pred sebou.

„So mnou!“ vykrikla Janie. „Dáš si ešte cukrík?“

Ivy upaľovala po chodbe za Brendanom popri stene. Sledovala Brendana do východného krídla nákupného centra v bezpečnej vzdialenosti. Musí byť veľmi opatrná. Koniec koncov, Brendan je upír a môže vycítiť, že je blízko.

Čo robia špióni vo filmoch? uvažovala Ivy. *Stratia sa v dave.* Pozrela na čiernu sukňu a ťažké topánky. *Nuž, to sa ale nestane.* Musí byť jednoducho... opatrná.

Brendan vošiel do Trudinho palácu krásy. Ivy sa krčila a skryla za regál so šampónmi. Pozorovala ho pomedzi dve hlavy figurín s blond parochňami. Brendan si prezeral doplnky pri sklenenom pulte. Mali tam lesklé náramky, kruhové náušnice, prstene a brošne, teda nič, čo by si jej úžasný gotický priateľ kúpil pre seba.

Do temna! pomyslela si Ivy. *On naozaj hľadá valentínsky darček.*

Brendan sa otočil a Ivy sa práve včas skryla za parochne.

Ak sa mi chystá niečo kúpiť, aj ja mu musím niečo kúpiť, uvedomila si Ivy. *Darček, ktorý bude rovnako dobrý, ako ten, čo mi dá on.* Keď Brendan vyšiel z obchodu s prázdnyimi rukami, Ivy sa rozhodla, že ho bude sledovať, kým neuvidí, čo jej kúpil.

Zakrádala sa za ním, aby ju nezbadal.

Bud' ako voda, povedala si v duchu Ivy. Naučil ju to Olíviin otec, posadnutý bojovými umeniami. Prekĺzla spoza papradia k mramorovému stĺpu a potom k stojanu so slnečnými okuliarmi.

Išlo to bez problémov, až kým sa Brendan pred obchodom s foťákmi nezačal obzerat' ponad plece. Ivy bola práve pri stánku s knihami, ktoré radia, ako si môže človek pomôcť sám, a tak sa skrčila za neho. Staršia pani s bradavicou na brade, ktorá sedela na stoličke v stánku, na ňu uprene pozerala.

Ivy sa usmiala, akoby sa nič nedialo, ale potom si všimla ochrankára na druhej strane chodby, ktorý na ňu prísne zazeral. Ukázal jej dva tučné prsty a potom nimi ukázal na svoje oči. *Sledujem ťa,* povedal týmto gestom.

Ivy sa ihneď narovнала a snažila sa vyzerat' nevinne a schmatla knihu v stojane. Otvorila ju na náhodnej

strane: Plešina je krásna! znel nápis veľkými písmenami.

Ivy spanikárila, zabuchla knihu a strčila ju späť do stojana.

„Môžem vám nejako pomôcť?“ opýtala sa staršia pani chrapľavým hlasom.

„Len sa pozerám!“ Ivy sa otočila, aby zistila, kde je Brendan, ale stalo sa to, čo nechcela.

Brendan niekam zmizol!

❧ KAPITOLA 2 ❧

Takmer si necítim prsty na nohách, pomyslela si Olívia. Ivy je už polhodinu preč a rad sa ani nepohol.

„Panebože, stále nemôžem uveriť tomu, že si s ním hrala vo filme!“ povedala Janie. „Ako to, že čakáš v rade ako my ostatné?“

Olívia mala pocit, že jej začnú stekať slzy po tvári. „Janie, to je veľmi dobrá otázka.“

V tej chvíli sa ozval davový výkrik na začiatku radu. Olívia sa postavila na špičky a videla, ako sa dvere do kníhkupectva konečne otvorili.

Rad sa začal posúvať vpred. Už nebola asi dvestá

v rade a zastala až pri vchode do obchodu. Za ňou stálo asi ďalších dvesto dievčat. Olívia hľadala cez výklad dnu, či si ju Jackson náhodou nevšime, ale obchod bol plný ľudí, ktorí zvierali v ruke novú knihu s názvom *Jacksonov denník* a jeho stôl nebolo vidieť.

„Pozrite, čo mi dal!“ zapišťalo dievča, ktoré vychádzalo z obchodu. Bola to tá krasokorčuliarka a mávala nad hlavou čímsi v tvare červeného srdca. „Je to zarámovaná fotka a napísal mi na ňu ‚S láskou Jackson‘. On ma miluje!“

Dievčatá, ktoré ešte len čakali na príležitosť stretnúť sa s ním, ju obklopili a túžobne pozerali na fotku. Všetky sa začali tlačiť na Olíviu, akoby mala v ruke poslednú kabelku vo výpredaji.

Janie sa otočila k Olívii a chytila ju za ruku. „Musím takú mať,“ povedala. „Musím!“

Olívia si vzdychla. Hoci mal byť Valentín o pár dní, toto bola jej jediná šanca uvidieť Jacksona pred cestou do Transylvánie.

Ved' predsa o nič nejde, pomyslela si v duchu. *Dostanem sa k nemu a dám mu darček, stojí to za to.* Dotkla sa baliaceho papiera na malej škatuľke, ktorú mala vo vrecku kabáta a usmiala sa. Valentínsky dar-

ček, ktorý kúpila Jacksonovi je síce hlúpy, ale sentimentálny. Je to pár malých keramických kovbojských čižiem. Na obe nakreslila malé červené srdce a na jednu z nich napísala jej iniciálky, na druhú jeho. Prvé slová, ktoré Jacksonovi povedala, boli: „Heej“ a „Páčia sa mi tvoje čižmy“ a stále si ju kvôli tomu doberá.

„Preber sa, prosím ťa,“ povedalo nedočkavé dievča za ňou.

Olívia žmurkla očami a uvedomila si, že sa rad pohol dnu.

„Prepáč.“ Olívia cupitala k širšej uličke pozdĺž lana. Na druhej strane zbadala veľkú ružovú zástenu a Jacksonove blond vlasy. Keď dobehla Janie, tá sa otočila so slzami v očiach.

„Ale no,“ povedala Olívia a rozťahla ruky, aby ju objala. „Čo sa stalo?“

Janie zdvihla dlaň a otvorila ju. Ešte stále držala cukríkové srdce, ale nápis sa zmenil: „JA SRD TEBA“. Dve písmená sa rozmazali v jej spotenej dlani.

Janie potiahla nosom. „Čo mu teraz dám?“

Aj keď Olívia mala čudný pocit z toho, že toľko ľudí je posadnutých jej frajerom, chcela Janie nejako utešiť. V stojane na knihy zbadala kopu ružových

